

[Rimstad.]

dommelig. Hvis han havde sagt, at erhvervs-livet havde accepteret akademiingeniør-uddannelsen, så havde der været en langt bedre mening i det; det er nemlig tilfældet, men det skulle jo også bare mangle i en tid, hvor teknisk kunnen i den grad er en mangelvare, som tilfældet er i dag. Spørgs-målet er, om accepten er ledsaget af nogen form for begejstring, og det er her mit ind-tryk, at det kniber mange steder. Jeg tror, at forholdene kommer til at ligge således, at netop akademiingeniørerne i særlig grad kommer til at mærke det, hvis konjunktur-erne skifter og behovet falder.

Jeg vil gerne i den forbindelse indskyde den bemærkning, at jeg ser med den største bekymring på det nye forslag til teknikumuddannelsen, der er lige på trap-terne. Det er mindre den tidsmæssige re-duktion af selve den praktiske uddannelse, jeg er ængstelig for, end det er den ud-nyttelse af den reducerede tid, som er fore-slået, og som kommer til at betyde en stærk reduktion af de manuelle færdigheder. Det må efter mine erfaringer være en helt forkert vej at gå.

Af de her nævnte grunde kan vi ikke støtte den højtærede ministers forslag. Vi vil gerne, således som det ærede medlem hr. Bækgaard i vort parti også gav udtryk for det for kort tid siden, da vi behandlede forslaget om et grundkøb til Københavns Teknikum, være med til at udbygge teknikumuddannelsen og i det hele taget de tek-niske uddannelser, hvorom det meget store behov er koncentreret. Akademiingeniør-uddannelsen betragter vi imidlertid som en forkert og fordyrende målsætning inden for den tekniske uddannelse, den er jo også kommet til verden af ikke ganske relevante årsager.

Jeg vil gerne til slut sige, at dette forslag på 7 linjer naturligvis kun kan være så kon-centreret, som det er, fordi det er bygget op omkring en meget vidtgående bemyn-digelse til den højtærede minister. I vort parti har vi flere gange tidligere udtalt os

imod disse ministerbemyndigelser, der næ-sten altid er udtryk for, at man af en eller anden grund ikke har kunnet fordybe sig tilstrækkeligt i det tema, forslaget er bag-grund for.

Efter det foreliggende synes dette også at have været tilfældet her, og egentlig synes jeg, at planlægningsrådets udtalelse, der er refereret i forslagets bemærkninger, er en for den højtærede minister ikke ganske til-fredsstillende bedømmelse. Den er foretaget af en tidligere kollega, og den siger, at man her har måttet afstå fra en realitets-behandling, fordi sagen haster stærkt, at man er sympatisk indstillet, men at man må nøjes med at tage forslaget til efterret-ning. Lidt kortere og knappere kunne dette siges med revyvisen:

„Du har min sympati, men du har ikke noget at have den i.“

Undervisningsministeren (*K. B. Ander-sen*): Jeg takker for den imødekommende indstilling til dette forslag fra alle partier med undtagelse af de uafhængige.

Det ærede medlem hr. Evald Kristensen spurgte mig, om den begrænsning til 2 retninger, man efter forslagets bemærk-ninger vil starte med, kun er midlertidig. Jeg kan her henvise til, hvad der også er anført i bemærkningerne, at det er tanken på længere sigt at udbygge akademiet i Ålborg til alle 4 retninger.

Jeg er helt enig i de betragtninger, det ærede medlem hr. Guldborg var inde på i henseende til det bevis, der her er ført for, at højere uddannelser kan få en mere effektiv skikkelse, uden at det går ud over det niveau, man gerne vil have disse uddan-nelser lagt på.

Da jeg hørte det ærede medlem hr. Stet-ter, må jeg tilstå, at jeg tænkte, at man ikke altid får det for sin gode vilje, man synes, man skulle have. Jeg fik betænk-ningen om akademiet i Ålborg — denne udmærkede røde bog, hvis farve jeg ikke har valgt — den 22. december og læste den samme dag. Vi havde møde om den den